

1335-09

Datum

5 februari 2007

Nummer

Onderwerp

Rivier de Maas; Wet verontreiniging oppervlaktewateren; beschikking voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van het cluster Aan de Maas van het plan Grensmaas in de gemeenten Meerssen en Stein.

Inhoudsopgave

1. AANHEF	2
2. BEGRIPSBEPALING	2
3. OVERWEGINGEN	3
3.1. Algemeen	3
3.1.1. Eerder verleende Wvo-vergunning	3
3.1.2. Beschrijving situatie	4
3.2. Beleidskader	4
3.2.1. Waterkwaliteitsbeleid	4
3.2.2. De waterkwaliteitsdoelstelling van de Maas	5
3.2.3. Actief bodembeheer Maas	6
3.2.4. Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie	7
3.2.5. Immissietoets	9
3.3. Overwegingen met betrekking tot de Wvo-vergunningplichtige activiteiten	9
3.3.1. Overwegingen met betrekking tot de dekgrondberging	9
3.3.1.1. Afweging ABM	9
3.3.1.2. Afweging Bvb	12
3.3.1.3. Afweging immissietoets	13
3.3.1.4. Verspreiding van verontreiniging (visueel) tijdens storten	13
3.3.1.5. Monitoring	14
3.3.2. Overwegingen met betrekking tot de tijdelijke depots	15
3.3.2.1. Dekgrond	15
3.3.2.2. Grof grind en toutvenant	15
3.3.2.3. Slibveld c.q. restspectiedepot	15
3.3.2.4. Hoogwater	15
3.3.3. Overwegingen met betrekking tot het lozen van het water uit het slibveld c.q. restspectiedepot.	16
3.3.4. Overwegingen met betrekking tot het lozen van restwater	17
3.3.5. Overwegingen met betrekking tot de overige voorschriften	17
3.3.5.1. Kwaliteitsplan	17
3.3.5.2. Logboek grondstromen	17
3.3.5.3. Melding aanvang en beëindiging werkzaamheden	18
3.3.5.4. Aanwijzen contactpersoon.	18
3.3.6. Overwegingen met betrekking tot de overige activiteiten.	18
3.3.7. Overwegingen met betrekking tot het Milieueffectrapport ten behoeve van de dekgrondbergingen	18
4. PROCEDURE	18
4.1. Algemeen	18
4.2. Coördinatie met de Wet milieubeheer	19
4.3. Coördinatie hoofdstuk 14 Wet milieubeheer.	19
5. SLOTOVERWEGING	19
6. BESLUIT	19
7. VOORSCHRIFTEN	20
8. ONDERTEKENING	23

Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu en Verkeer en Waterstaat van 13 oktober 1993;

- h. 'leeflaag': bovenste laag van de bodem die in contact staat met de omgeving. De leeflaag voorkomt contact met de verontreiniging. De dikte en de milieuhygiënische kwaliteit van de leeflaag worden afgestemd op de bodemgebruiksvorm;
- i. 'weerdgrond': alle niet-vermarktbaar grond die vrijkomt bij inrichtingsmaatregelen in het zomer- en winterbed van de Maas;
- j. 'klasse-indeling waterbodembodem': het toetsingskader voor de beoordeling van waterbodembodemverontreiniging is vastgelegd in de Vierde Nota Waterhuishouding. De volgende klasse-indeling wordt gehanteerd:
 - klasse 0: gehalten kleiner dan streefwaarde
 - klasse 1: gehalten kleiner dan grenswaarde
 - klasse 2: gehalten kleiner dan toetsingswaarde
 - klasse 3: gehalten kleiner dan interventiewaarde
 - klasse 4: gehalten groter dan interventiewaarde;
- k. 'locatie': onderdeel van het plan Grensmaas;
- l. 'cluster': meerdere locaties van het plan Grensmaas tezamen die in het kader van de uitvoering een eenheid vormen. In het plan Grensmaas worden vijf clusters onderscheiden, waarvan cluster Aan de Maas als cluster 3 wordt beschreven.

3. OVERWEGINGEN

NB: In dit document en onderliggende rapportages worden de volgende begrippen voor een baggerspeciebergings gebruikt: dekgrondbergings, kleibergings, bergings voor niet vermarktbaar grond en baggerspeciedepot.

3.1. Algemeen

3.1.1. Eerder verleende Wvo-vergunning

Op 31 oktober 2006, met kenmerk DLB2006/12812, is aan Consortium Grensmaas BV reeds een vergunning in het kader van de Wvo verleend voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van het cluster Aan de Maas van het plan Grensmaas in de gemeenten Meerssen en Stein. In dit besluit is uitgegaan van een uitvoeringsmethode waarbij gebruik gemaakt wordt van een langshaven. Tegen deze langshaven zijn in het kader van het MER Dekgrondbergings zienswijzen ingebracht door zowel de gemeente Meerssen als enkele bewoners van Geulle aan de Maas. Daarnaast zijn zienswijzen ingebracht ten aanzien van het binnendijkse depot, de transportroute via de Kommelderweg en het ontbreken van een koppeling met de geplande verbreding van het Julianakanaal. Om tegemoet te komen aan deze zienswijzen heeft het Consortium Grensmaas BV een alternatief ontworpen voor haar uitvoeringsmethodiek. In essentie houdt deze wijziging in dat de langshaven komt te vervallen en dat de locatie Aan de Maas wordt uitgevoerd door middel van een verwerkingsbekken. Consortium Grensmaas BV vraagt voor deze gewijzigde uitvoeringsmethode een nieuwe Wvo-vergunning voor het gehele cluster Aan de Maas aan en verzoekt om bij verlening van deze nieuwe vergunning de reeds eerder

waterkwaliteitsdoelstellingen kunnen naast de toepassing van BUT/BBT eventueel verdergaande maatregelen worden geëist.

Ingevolge artikel 7, lid 5, Wvo, juncto artikel 8.11, lid 3, Wm, worden in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan een vergunning de voorschriften verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken, als bedoeld in de Europese richtlijn EU 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, worden toegepast. BBT en BUT, als opgenomen in het Nederlandse waterkwaliteitsbeleid, voldoen minimaal aan deze best beschikbare technieken, waarmee zowel BBT/BUT als best beschikbare technieken overeen komen met het begrip stand-der-techniek en daarmee invulling geven aan het begrip ALARA (As Low As Reasonably Achievable).

De waterkwaliteitsaanpak wordt gevolgd voor relatief onschadelijke verontreinigingen. Dit zijn van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit (bv. chloride en sulfaat). De mate waarin maatregelen ter beperking van de lozingen van deze stoffen moeten worden genomen, is primair afhankelijk van de waterkwaliteitsdoelstellingen.

Het stand-still-beginsel voor zwarte-lijst-stoffen houdt in dat emissies van deze stoffen, gerekend over een bepaald beheersgebied, niet mogen toenemen. Voor de overige stoffen geldt dat de waterkwaliteit niet significant mag verslechteren, hetgeen inhoudt dat de waterkwaliteitsdoelstellingen in beginsel niet mogen worden opgevuld.

De zorg voor de kwaliteit van het oppervlaktewater strekt zich tevens uit tot de zorg voor de kwaliteit van de waterbodem dan wel het bodemsediment. Voorkomen van verspreiding van stoffen uit de (water)bodem en verbetering van de kwaliteit van de waterbodem vindt primair plaats door toepassing van het uitgangspunt "vermindering van de verontreiniging".

3.2.2. De waterkwaliteitsdoelstelling van de Maas

Voor alle oppervlaktewateren geldt als waterkwaliteitsdoelstelling het realiseren binnen de planperiode van NW4 (1998-2006) van een minimumkwaliteitsniveau, uitgedrukt als het Maximaal Toelaatbaar Risiconiveau (MTR) voor een reeks van stoffen. Het bereiken van de streefwaarde is als lange-termijn-doelstelling richtinggevend. In het "Beheersplan voor de Rijkswateren 2005-2008" zijn aan de verschillende watersystemen functies toegekend, met aanvullende functiegerichte waterkwaliteitsdoelstellingen. Voor de Maas is vastgelegd dat de waterkwaliteit voldoet aan de doelstelling water voor zalmachtigen of karperachtigen, dat de waterkwaliteit lokaal voldoet aan de doelstelling voor zwemwater en dat de Maas voldoende water van voldoende kwaliteit levert voor de drinkwatervoorziening. In deze vergunning wordt getoetst of de activiteiten te verrichten in het kader van het

De eisen met betrekking tot de leeflaag (punt 5), onder de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem", houden het volgende in:

- a. de weerdgrond die wordt toegepast is afkomstig uit het Wvo-beheersgebied van de Maas dan wel het Julianakanaal (voor zover deel uitmakend van het geval de Maas);
- b. de weerdgrond is onbewerkt en is vrijgekomen binnen hetzelfde project als waar deze wordt toegepast;
- c. de weerdgrond is niet verontreinigd door een puntbron;
- d. de bodemopbouw na toepassing van de weerdgrond is zowel wat betreft volgorde als wat betreft dikte van de bodemlagen vergelijkbaar met de bodemopbouw ter plaatse;
- e. de kwaliteit van de leeflaag moet voldoen aan de saneringsdoelstelling;
- f. als de weerdgrond is aangebracht op weerdgrond die een slechtere kwaliteit heeft dan de saneringsdoelstelling, dan moet de leeflaag voldoende erosiebestendig zijn.

3.2.4. Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie

Naast het bovenstaande zijn voor de verwerkingsoptie "storten in plassen/kleischermen/depots" van kracht de "Richtlijnen voor baggerspeciéstortplaatsen" uit het Bvb.

- Minimaliseren emissie

Deze richtlijnen gaan ervan uit dat emissies uit baggerspeciéstortplaatsen conform ALARA op de best mogelijke wijze dienen te worden tegengegaan.

Ten aanzien van het isolatie-aspect van de IBC-criteria is daarbij de volgende stapsgewijze benadering van toepassing:

1. Toetsing van de kwaliteit van het uittredend poriewater aan de streefwaarden grondwater. Voor die stoffen waarbij geen overschrijding optreedt kan een nadere beschouwing achterwege blijven. Wanneer voor geen enkele verontreinigende stof overschrijding van de streefwaarden grondwater plaatsvindt zijn geen verdere isolatievoorzieningen vereist. Voor stoffen waarbij de streefwaarden worden overschreden dient stap 2 te worden uitgevoerd.
2. Toetsing van de emissie uit de baggerspeciéstortplaats aan de toelaatbare flux. Zonodig dienen verschillende varianten en/of locaties in beschouwing te worden genomen. Indien het niet mogelijk is om ook met isolatie aan de fluxbeperking te voldoen volgt stap 3.
3. Met gebruikmaking van ALARA dient de emissie zo goed mogelijk te worden gereduceerd, zowel in de consolidatiefase als daarna.
 - Ontwerpeis voor het tegengaan van advectief transport na de consolidatiefase: reductie tot 2 mm advectief transport per jaar.
 - Diffuus transport, zo mogelijk, beperken.

Ten aanzien van de beheersing geldt het volgende.

Ondanks het treffen van IBC-voorzieningen en het realiseren van inherente veiligheid van de stortplaats zal toch emissie van verontreinigende stoffen optreden. Om te beoordelen of de beïnvloeding van de directie omgeving van de stortplaats toelaatbaar is moet in de inrichtingsMER c.q. vergunningaanvragen de verspreiding van de verontreiniging in de loop van de tijd in beeld worden gebracht. Als restemissie wordt voorsnog voor het toelaatbaar beïnvloed gebied rond een baggerspeciéstortplaats na een periode van 10.000 jaar als richtinggevend aangehouden: een gebied met een inhoud ter grootte van de inhoud van de baggerspeciéstortplaats.

3.2.5. Immissietoets

In de CIW-nota "Emissie-immissie. Prioritering van bronnen en de immissietoets" van juni 2000 is een methode vastgelegd om de gevolgen van een specifieke lozing op de waterkwaliteit, na toepassing van de best beschikbare technieken, te beoordelen. De basis voor deze beoordeling vormen de volgende drie uitgangspunten:

- a. de lozing mag niet significant bijdragen aan het overschrijden van de kwaliteitsdoelstelling voor het watersysteem waarop wordt geloosd;
- b. de lozing mag binnen de mengzone niet leiden tot acuut toxische effecten voor waterorganismen;
- c. de lozing mag binnen de mengzone niet leiden tot acuut toxische effecten voor sediment bewonende organismen.

3.3. Overwegingen met betrekking tot de Wvo-vergunningplichtige activiteiten

3.3.1. Overwegingen met betrekking tot de dekgrondberging

Ter plaatse van het cluster Aan de Maas worden de doelstellingen van het plan Grensmaas bereikt door verruiming van de rivier volgens het principe van weerdverlaging en stroomgeulverbreding. De hierbij vrijkomende niet-vermarktbaar materialen worden geborgen in een dekgrondberging, zijnde een diepe grindwinning, met als doel deze materialen daar te laten (stortplaats). Uit deze dekgrondberging vindt, via het grondwater, verspreiding van verontreinigingen plaats naar de Maas.

In de dekgrondberging van het cluster Aan de Maas wordt de gebiedseigen weerdgrond gestort die vrijkomt bij de uitvoering van de werkzaamheden in dit cluster.

3.3.1.1. Afweging ABM

Ad 1 en 2.

Het cluster Aan de Maas is in zijn geheel gelegen binnen het winterbed van de Maas (als bedoeld in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren) (zie 1 onder criteria ABM). In opdracht van de Maaswerken is in 1998-1999 bodemonderzoek ter plaatse van het cluster Aan de Maas uitgevoerd. Als onderzoeksopzet is de "Richtlijn Milieuchemisch Bodemonderzoek Maaswerken" gebruikt. Deze richtlijn levert, voor grote projecten, op een doelmatige wijze inzicht in de bodemkwaliteit. Er is echter niet voor het gehele cluster voldaan aan deze richtlijn. Uit een geostatistische toets blijkt dat het uitvoeren van extra bodemonderzoek leidt tot een significant betrouwbaarder

De aangetroffen bodemverontreiniging in het gebied en daarmee in alle in de dekgrondberging te bergen grondstromen behoort geheel tot de diffuse bodemverontreiniging veroorzaakt door inundatie en sedimentatie door de Maas (zie 2 onder criteria ABM).

Ad. 3

In de voorschriften op basis van de vergunning in het kader van de Wet milieubeheer zal een nazorgplicht ten aanzien van de dekgrondberging worden opgenomen (zie 3 onder criteria ABM). In deze Wvo-vergunning wordt een voorschrift opgenomen met het oog op de monitoring van de zich uit de dekgrondberging naar het oppervlaktewater verspreidende verontreinigingen en met het oog op de instandhouding van de leeflaag.

Ad. 4

De omvang van de dekgrondberging Aan de Maas bedraagt circa 2,8 miljoen m³ en voldoet daarmee ruimschoots aan de minimumomvang van 100.000 m³ (zie 4 onder criteria ABM).

Ad. 5

Een volgend vereiste uit ABM is dat op de dekgrondberging ter afdekking een leeflaag moet worden aangebracht die voldoet aan de eisen zoals beschreven onder "bodem blijft bodem".

De grond die wordt toegepast in de leeflaag is afkomstig uit het cluster Aan de Maas, hetgeen inhoudt dat voldaan is aan de vereisten gesteld onder a, b en c van de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem" (zie eerdere overwegingen). De dekgrondberging wordt voor het grootste deel omgeven door een strook onvergraven natuur en grenst voor een deel aan de weerdverlaging. Hiermee wordt voldaan aan vereiste d.

De gemiddelde kwaliteit van de leeflaag moet voldoen aan de saneringsdoelstelling, welke voor het cluster Aan de Maas, vanwege de regelmatige overstrooming, HVN/BGWdroge natuur betreft. Voor de toepassing "bodem blijft bodem" stelt ABM (blz. 74) dat de toetsing plaatsvindt door het gemiddelde gehalte in de toe te passen weerdgrond te vergelijken met 1,2 maal de saneringsdoelstelling. Op basis van deze toetsing heeft aanvrager een bodemkwaliteitskaart (in plaats van rood-groene-vlekkenkaart) samengesteld met gebieden waar de deklaag wel (groen) of niet (rood) voldoet aan de saneringsdoelstelling. Ten behoeve van de leeflaag op de dekgrondberging wordt enkel grond uit de groene gebieden aangewend. Op deze wijze bewerkstelligt de aanvrager dat voldaan wordt aan de saneringsdoelstelling. Vereiste f wordt verder onder ad. 6 behandeld.

Ad. 6

In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de leeflaag van de dekgrondberging voldoende erosiebestendig dient te zijn. De vergunninghouder dient vóór toepassing van de leeflaag een plan in te dienen, waarin beschreven is op welke wijze deze erosiebestendigheid gegarandeerd wordt. Dit plan heeft mijn goedkeuring.

De locatie van de dekgrondberging is vastgelegd in het op 1 juli 2005 vastgestelde POL/MER Grensmaas; bij de locatiekeuze is rekening gehouden met de aspecten van inherente veiligheid uit het Bvb.

3.3.1.3. Afweging immissietoets

Daar bij deze dekgrondberging, door de ligging in het winterbed van de Maas, de uittredende verontreinigingen zich via het grondwater voornamelijk rechtstreeks naar het oppervlaktewater zullen verspreiden is in dit geval gekeken naar de toelaatbaarheid van de emissie naar oppervlaktewater. Hierbij is de emissie getoetst conform de CIW-nota "Emissie-Immissie". Deze nota is bedoeld voor de toetsing van de toelaatbaarheid van emissies uit puntbronnen, waarbij gebruik wordt gemaakt van bepaalde meng- en verspreidingsberekeningen. De emissie uit de dekgrondberging is echter veel diffuser en zal dus sneller mengen met het ontvangende oppervlaktewater, hetgeen gunstiger is voor het oppervlaktewater dan (dezelfde verontreiniging in) een puntlozing. Toepassing van de nota levert in dit geval een "worst-case-benadering" op. De immissietoets toont aan dat de emissie uit de dekgrondberging, zelfs mét toepassing van deze "worst-case-benadering", voldoet aan de uitgangspunten en derhalve toelaatbaar is.

3.3.1.4. Verspreiding van verontreiniging (visueel) tijdens storten

In de dekgrondberging Aan de Maas wordt gebiedseigen weerdgrond, waaronder ook stoorlagen, restspecie en waswater, van de locatie Aan de Maas gestort. De dekgrondberging ligt in het winterbed van de Maas. Tijdens de stortwerkzaamheden zal vertroebeling van het in de dekgrondberging aanwezige grond-, hemel- en consolidatiewater optreden. Het verspreidingsoppervlak zal zich daarom beperken tot het open water waarin toutvenant wordt gewonnen en de afval(water)stromen worden gestort.

Met betrekking tot de visuele verontreiniging in de dekgrondberging wordt geen eis opgenomen, omdat het slechts een tijdelijke plas betreft waarin geen functionerend ecosysteem aanwezig is.

Indien zich een hoogwatergolf aandient tijdens de uitvoering van de werkzaamheden, zullen de werkzaamheden in de dekgrondberging tijdig worden gestaakt, zodat bezinking van onopgeloste bestanddelen in de dekgrondberging kan plaatsvinden. Daarmee wordt verspreiding van verontreiniging uit de dekgrondberging voorkomen c.q. beperkt. Aangezien de plek waar gegraven wordt in de dekgrondberging onder maaiveld ligt, is de kans op erosie van de weerdgrond in de dekgrondberging tijdens een hoogwatergolf gering. Derhalve stem ik in met de werkwijze van aanvrager om geen maatregelen te nemen om verspreiding van onopgeloste bestanddelen tijdens hoogwater te voorkomen.

Het verwerkingsbekken ligt in het winterbed van de Maas, en staat, tijdens de uitvoering van de werkzaamheden, in open verbinding met het Julianakanaal. Ten gevolge van de verwerking van toutvenant en de lozing van het hierbij vrijkomende

monitoringplan hiertoe dient op te stellen, dat goedkeuring behoeft van de waterkwaliteitsbeheerder. In het monitoringplan dient minimaal te zijn vastgelegd:

- waar, wanneer en op welke wijze de vaststelling van de nulsituatie plaatsvindt;
- waar, wanneer en op welke wijze de monitoring plaatsvindt;
- welke acties worden ondernomen indien de dikte van de leeflaag niet meer voldoet aan het in deze beschikking gestelde;
- wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.

3.3.2. Overwegingen met betrekking tot de tijdelijke depots

3.3.2.1. Dekgrond

Bodemonderzoek ter plaatse van het cluster Aan de Maas laat zien dat niet alle dekgrond voldoet aan de saneringsdoelstelling. De aanvrager heeft dit inzichtelijk gemaakt met behulp van de eerder aangehaalde bodemkwaliteitskaart. De in Aan de Maas in depot te zetten dekgrond is afkomstig uit zowel rode als de groene gebieden en bedraagt ca. 75.000 m³. De grond wordt uiteindelijk gestort in de dekgrondberging of toegepast als leeflaag. De grond bevindt zich nu in de deklaag verspreid over het cluster Aan de Maas. In de tijdelijke depots vindt concentratie plaats en door storting in de dekgrondberging wordt de grond definitief geconcentreerd geborgen, waarbij verspreidings- en blootstellingsrisico's afnemen. Milieuhygiënisch gezien bestaat er dan ook geen bezwaar tegen het tijdelijk in depot zetten van deze dekgrond.

3.3.2.2. Grof grind en toutvenant

Op de locatie Aan de Maas worden tijdelijke depots van grof grind en toutvenant aangelegd. In de aanvraag is de kwaliteit van het toutvenant beschreven op basis van enkele boringen. Hieruit blijkt dat het toutvenant voldoet aan de saneringsdoelstelling, met uitzondering van de parameter arseen, die in het Maasstroomgebied op locaties hoger kan zijn. Aangezien de oorzaak hiervan een natuurlijke is, wordt het toutvenant als niet verontreinigd beoordeeld. Milieuhygiënisch gezien bestaat er dan ook geen bezwaar tegen het tijdelijk in depot zetten van dit toutvenant.

3.3.2.3. Slibveld c.q. restspeciedepot

Op de locatie Aan de Maas worden een slibveld c.q. restspeciedepot aangelegd, waarin het niet-vermarktbaar deel van het toutvenant tijdelijk wordt opgeslagen. De kwaliteit van het toutvenant is in de vorige paragraaf beschreven. Gelet hierop bestaat er geen bezwaar tegen het tijdelijk in depot zetten van dit slib.

3.3.2.4. Hoogwater

Bij hoogwater zullen de tijdelijke depots overstromen en kan erosie optreden. Ter voorkoming hiervan dienen door de vergunninghouder maatregelen te worden getroffen om erosie en daarmee verspreiding van de verontreinigingen te voorkomen. In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder, uiterlijk drie maanden voor aanvang van de werkzaamheden een plan ter goedkeuring

3.3.4. Overwegingen met betrekking tot het lozen van restwater.

Het restwater, bestaande uit grond-, consolidatie- en hemelwater, dat in de dekgrondberging aanwezig is nadat de berging grotendeels gevuld is, dient te worden afgepompt om de leeflaag in den droge te kunnen aanbrengen. Er worden door de aanvrager geen verontreinigingen toegevoegd aan dit water. Het water wordt geloosd op het oppervlaktewater. In dit water zullen onopgeloste bestanddelen aanwezig zijn. Omdat in de dekgrondberging weerdgrond wordt gestort variërend van klasse 0 tot en met klasse 4, mag aangenomen worden dat de onopgeloste bestanddelen dezelfde mate van verontreiniging bevatten. Om de verspreiding van deze verontreiniging en de visuele verontreiniging in het oppervlaktewater tengevolge van de lozing zoveel mogelijk te beperken, wordt in deze beschikking de lozingseis opgenomen dat dit water niet meer dan 50 mg/l onopgeloste bestanddelen mag bevatten. Zonodig dient de vergunninghouder maatregelen te treffen, waarmee genoemde lozingseis gegarandeerd wordt.

Gedetailleerde gegevens met betrekking tot de lozing van restwater dienen door de vergunninghouder uiterlijk drie maanden voor uitvoering van de lozing aan de waterkwaliteitsbeheerder ter goedkeuring te worden overgelegd. Het betreft:

- de te lozen hoeveelheid;
- de wijze van lozing;
- de capaciteit van de in te zetten pomp(en);
- de begin- en einddatum van de lozing;
- de locatie van de lozing;
- een beschrijving van de te nemen maatregelen om aan de lozingseis te voldoen.

3.3.5. Overwegingen met betrekking tot de overige voorschriften

3.3.5.1. Kwaliteitsplan

Op het moment van de aanvraag is veel, specifiek uitvoeringsgerichte informatie, nog niet bekend. Het gaat hier om:

- de organisatie en verantwoordelijkheden;
- de hoeveelheden grondstromen en grondverzet per maatregel;
- een beschrijving van het type en de hoeveelheid materieel dat wordt gebruikt;
- de planning van de uitvoering, inclusief eventuele fasering van de werkzaamheden.

In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder uiterlijk drie maanden voor aanvang van de werkzaamheden een kwaliteitsplan ter goedkeuring moet indienen bij de waterkwaliteitsbeheerder.

3.3.5.2. Logboek grondstromen

In verband met de controle op het grondstromentransport wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen met betrekking tot het bijhouden van een logboek van de grondstromen. Eventuele wijzigingen in het grondstromentransport ten opzichte van

de Algemene wet bestuursrecht en de van toepassing zijnde artikelen uit de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en de Wet milieubeheer.

4.2. Coördinatie met de Wet milieubeheer

De onderhavige aanvraag wordt gecoördineerd behandeld als bedoeld in paragraaf 8.1.3.2. Wm en artikel 7b Wvo met een aanvraag om een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer. Separate toezending van de aanvragen over en weer is niet nodig geweest.

Op 5 december 2006, met kenmerk Z8500001111/D00011810, heb ik advies uitgebracht aan het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg met betrekking tot de samenhang van de beschikkingen. Hierin heb ik aangegeven dat ik het wenselijk acht dat de ontwerp-besluiten met name voor wat betreft de dekgrondberging op elkaar zijn afgestemd.

4.3. Coördinatie hoofdstuk 14 Wet milieubeheer.

Gelijktijdig met de aanvraag op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater zijn vergunningen op grond van de Wet milieubeheer, de Ontgrondingenwet en de Wet beheer rijkswaterstaatswerken aangevraagd en is een melding op grond van de Wet bodembescherming bij mij ingediend.

Tezamen met het indienen van de aanvraag om een vergunning op grond van de Wet milieubeheer heeft het Consortium Grensmaas volgens de coördinatieregeling conform hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer aan Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg verzocht om een gecoördineerde voorbereiding en behandeling van bovengenoemde aanvragen en melding te bevorderen.

5. SLOTOVERWEGING

De procedure met betrekking tot de aanvraag om vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewater heeft plaatsgevonden conform het gestelde in de Algemene wet bestuursrecht en de Wet milieubeheer.

Gezien de aard en omvang van de lozing in relatie tot de aard en omvang van het ontvangende oppervlaktewater bestaat geen bezwaar tegen het onder voorschriften verlenen van de gevraagde vergunning.

6. BESLUIT

Gelet op met name artikel 1, eerste lid en derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht en op de hierboven staande overwegingen besluit ik:

1. de eerder aan het Consortium Grensmaas BV verleende vergunning voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van cluster Aan de Maas

- c. welke meet- en rekenmethoden worden toegepast voor de bepaling van de verspreiding uit de dekgrondberging naar oppervlaktewater;
 - d. welke maatregelen worden genomen indien de dikte van de leeflaag niet meer voldoet aan de voorschriften als gesteld in deze beschikking en/of indien de verspreiding naar oppervlaktewater groter is dan de berekende verspreiding;
 - e. wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.
3. Het monitoringplan en eventuele wijzigingen daarop behoeven goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
 4. Het monitoringplan dient uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 4. Erosiebestendigheid tijdelijke depots.

1. De tijdelijke depots dienen erosiebestendig te zijn.
2. Uiterlijk drie maanden voor aanvang van de ontgravingswerkzaamheden dient de vergunninghouder een plan aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen waarin is beschreven op welke wijze deze erosiebestendigheid wordt gewaarborgd.
3. Dit plan heeft goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
4. De tijdelijke depots dienen uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 5. Visuele verontreiniging in oppervlaktewater.

Het gehalte aan onopgeloste bestanddelen ter plaatse van de ingang van het verwerkingsbekken in het Julianakanaal mag netto niet meer bedragen dan 50 mg/l (bepaald volgens NEN6621).

Voorschrift 6. Lozen restwater en water uit slibveld- c.q. restspeciedepot.

1. Het gehalte aan onopgeloste bestanddelen in te lozen restwater en water uit het restspeciedepot mag niet meer bedragen dan 50 mg/l (bepaald volgens NEN6621).
2. Uiterlijk drie maanden vóór de uitvoering van de lozing dient de vergunninghouder gedetailleerde gegevens met betrekking tot de lozing ter goedkeuring aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen. Dit betreft minimaal:
 - a. de te lozen hoeveelheid;
 - b. de wijze van lozing;
 - c. de capaciteit van de in te zetten pomp(en);
 - d. de begin- en einddatum van de lozing;
 - e. de locatie van de lozing;
 - f. een beschrijving van de te nemen maatregelen om aan de lozingseis te voldoen.
3. De lozing dient te worden uitgevoerd conform de goedkeuring.

Voorschrift 7. Aanvullend bodemonderzoek.

Het reeds uitgevoerde onderzoek in het cluster Aan de Maas dient te worden aangevuld tot het niveau van de "Richtlijn Milieuchemisch Bodemonderzoek Maaswerken". De resultaten van het onderzoek, met de op basis daarvan voorziene bestemming(en) van de vrijkomende gronden, dient drie maanden voor aanvang van de werkzaamheden ter goedkeuring te worden aangereikt aan het bevoegd gezag.

Voorschrift 8. Kwaliteitsplan.

onmiddellijk maatregelen treffen, om een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen te beperken of ongedaan te maken.

2. Van een dergelijk ongewoon voorval dient de vergunninghouder onmiddellijk de waterkwaliteitsbeheerder (via Vuilwaterwacht: 0800-0341) in kennis te stellen. De informatie moet bevatten:
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor het ontvangende oppervlaktewater te kunnen beoordelen;
 - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder aan de waterkwaliteitsbeheerder informatie over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

8. ONDERTEKENING

Gereserveerd.

9. MEDEDELINGEN

Gereserveerd.